

[Justitsministeren]

tede man i retsudvalget spørgsmålet om indførelse af et egentligt forbud mod forhandling af såkaldte tuningsdele, dvs. uoriginale dele som cylindre, topstykker m. v., der ved montering på en knallert forøger hastigheden ulovligt. Forslaget om forbud mod forhandling af tuningsdele fandt dengang tilslutning fra såvel retsudvalget som fra knallertbranchen. Baggrunden for forbuddet mod salg af tuningsdele er at søge at begrænse det store antal hastighedsforøgede knallerter.

I det svar, min forgænger afgav på det samme spørgsmål fra hr. Dohrmann, som er stillet her i dag, blev det til illustration af tuningsdelenes store betydning nævnt, at der i et materiale på 1.337 konstruktivt ændrede knallerter, materiale, der blev behandlet i en periode i 1977 af rigspolitichefens færdselsafdeling, i 505 tilfælde var anvendt ulovlige tuningsdele. Jeg kan oplyse, at der i et materiale på 2.331 konstruktivt ændrede knallerter i første halvår af 1978 i 745 tilfælde var anvendt ulovlige tuningsdele. Jeg er derfor af den opfattelse, at forbuddet mod forhandling af tuningsdele skal opretholdes, men spørgsmålet er blot, om bekendtgørelsen bør ændres.

Fastlæggelsen af begrebet tuningsdele rejste en række problemer i forbindelse med formuleringen af bekendtgørelsen. Man overvejede dels muligheden for at undtage tuningsdele til brug for banekørsel, dels afgrænsningen over for salg af lovlige reservedele til motorcykler m. v. For at begrænse mulighederne for omgåelse af forbuddet blev der valgt en meget bred formulering. Begrundelsen var, at ordningen ellers kunne frygtes at blive uden praktisk værdi.

Jeg har overvejet dette nøje, læst de pågældende domme, og jeg er af den opfattelse, at vi bør opretholde den brede formulering af forbuddet. Eventuelle urimelige konsekvenser af dette bredt formulerede forbud må afbødes gennem anklagemyndighedens tiltalerejsning. Jeg kan oplyse, at justitsministeriet fra politiet modtager indberetning om samtlige sager vedrørende overtrædelse af tuningsbekendtgørelsen, og at man herigenom nøje følger den praksis, der danner sig ved tiltalerejsning.

Dohrmann (FP):

Jeg føler mig næsten forpligtet til at sige tak for den lange redegørelse, jeg fik, selv om jeg ikke har bedt om at få oplyst, hvor mange knallerter der er blevet udboret eller gjort ulovlige.

Jeg forstår altså, at ministeren ikke mener, at den bekendtgørelse skal ændres, og det er jeg faktisk meget, meget skuffet over. Jeg synes, det er forkasteligt, at landets justitsminister her fra talerstolen faktisk kan slå ud med armene og give op over for, at nogle mennesker på grund af andres ulovligheder skal slæbes i retten og dømmes for noget, som de ikke har spor skyld i. Det synes jeg godt nok er groft, og jeg synes faktisk, kan jeg ikke lade være at sige, at partiet venstre skulle holde op med at snakke så meget om liberalisme og de små i samfundet, de små næringsdrivende og alt det dér.

Bekendtgørelsen ligger der, og retten har kun én eneste ting at gøre, og det at dømme efter de love og de bekendtgørelser, der bliver sendt ud herindefra. Derfor kan man slet ikke begynde at undskyldte sig med, at man skal vurdere i hvert enkelt tilfælde. Det er da klart, at når det står i loven, så har dommeren og politiet og alle andre kun én ting at gøre, og det er at rette sig derefter.

Jeg må nok sige, at ud af de mange spørgsmål, der er stillet, og de svar, der er givet her i dag, var det svar, justitsministeren gav mig, det dårligste og det mest udemokratiske.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil blot sige til hr. Dohrmann, at hans vurdering af, at svaret er udemokratisk, og hvilke andre elskværdige gloser hr. Dohrmann hæfter på min besvarelse, må jeg jo overlade til ham.

Jeg vil gerne have lov til at understrege, at ideen med et forbud mod salg af tuningsdele er at finde frem til en ordning, således at man i videst muligt omfang undgår, at et meget stort antal knallerter bliver ulovliggjort, således at de kan køre hurtigere.

Så rejser hr. Dohrmann spørgsmålet om, hvordan den enkelte er stillet, når man har en bekendtgørelse af denne art. Jeg mener at have redegjort for, at det er nødvendigt med en bred formulering, hvis dette mål skal opnås, altså hvis forbuddets overholdelse skal være mulig. Da hr. Dohrmann har interesse-